

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 307. szám

2018. december

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13,8)

A várakozás szentsége

Mire is várakozunk advent idején? Jézus születésére, arra, hogy a teremtett világban maga a teremtő Isten is testet öltjön. *Arra, ami már réges-régen megtörtént.*

Ez a magatartás, ez a várakozás nem új. A felületen az ember köznapi életét mindenkor könyörtelenül meghatározza az idő három - múlt, jelen és jövő -, látszatra összebékíthetetlen fázisa. A felületen igen. De nem a mélyben. Ott, a mélyben mindig is tudta az emberiség, hogy tér és idő mechanikus határait képes elmosni a minőség, a jóság, a szépség és igazság ereje. Elég, ha a nagy drámákra vagy a nagy zeneművekre gondolunk, melyek titokzatos módon attól nagyok, hogy többek közt alkalmat adnak arra is, hogy *a jövőre emlékezzünk, és a múltra várakozzunk.*

A minőség ideje időtlen. Amikor Bach passióját hallgatjuk: *honnét* szól ez a zene? A múltból? A jelenből? A jövőből? Egy bizonyos: mérhetetlenül több, mint kegyeletes megemlékezés, és sokkalta több, mint reménykedő utópia. *Egyszerre szól mindenfelől.*

Az adventi várakozás lényege szerint: várakozás arra, Aki van; ahogy a szeretet misztériuma sem egyéb, mint vágyakozás az után, aki van, aki a miénk. Persze, erről a várakozásról és erről a vágyódásról csak dadogva tudunk beszélni. Annál is inkább,

mivel Isten *valóban* megtestesült közöttünk, vállalva a lét minden súlyát és megosztottságát. És mégis, túl idő és tér vastörvényén, melynek - megszületvén Betlehemben - maga a teremtő Isten is készséggel és véghetetlen önátadással vetette alá magát. Advent idején mi arra várakozunk, és az után vágyódhatunk: ami megtörtént, és akit kétezer esztendeje jól-rosszul a kezünk között tartunk. Vágyódunk utána és várakozunk rá, azzal, hogy Isten beleszületett az időbe, módunkban áll kiemelkedni az időből.

Az adventi várakozás hasonlít a megemlékezéshez, de *valóban* mindennél távolabb áll tőle. *Valódi várakozás.* Pontosan úgy, ahogy a szeretet mindennél valóságosabban vágyakozik az után, akit magához ölel és *örök újszülöttként* a karjai között tart.

Pilinszky János

Advent

Havat terel a szél az erdön,
mint pehely-nyáját pásztora.
S néhány fenyő már érzi sejtőn,
miként lesz áldott-fényű fa,
és hallgatózik. Szűz utakra
feszül sok ága, tűhegye -
szelet fog - készül, nő magasba,
az egyetlen Szent Éj fele.

Rainer Maria Rilke

Immánuel

A bibliában Jézus neve kétszáznál is többféleképpen van említve. Mindegyik név Jézus lényét világítja meg más-más oldalról. Ezek közül egyik az Immánuel, ami arra utal, hogy az Ő személyében Isten jelen van népe között. Ezt a nevet Isten közölte népével Ézsaiás próféta által. A jel egy szűztől született gyermek lesz (Ézs 7,14). A prófécia az első karácsonykor teljesedett be. Ezt ünnepli a keresztyénség minden évben karácsonykor. Az ünnep neve is arra utal, hogy az Isten testet öltött. János evangélista így fejezi ki: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.” (Jn 1,14)

Pál apostol így fogalmazza meg a Galatákhoz írt levélben: „amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született...” (Gal 4,4)

János azt is leírja, hogy „saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt.” (Jn 1,11) Még annyi hely sem volt számára, ahol megfelelő körülmények között megszület-hessen, barlang istállóban született, és jászol volt a fekhelye.

Ma sem kell Jézus az embereknek. Nincs hely számára a szívükben, életükben, otthonukban. Az úgynevezett vallásosok is csak a templomban adnak neki helyet, de csakis mint kisgyermeknek, nehogy beleszóljon az életükbe. Pedig az angyal nem csak a pásztoroknak, hanem mindenkinek üzeni: „hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában” (Lk 2,10-11). A pásztorok elhitték, elmentek és hódoltak Jézusnak, nem úgy, mint gyermek előtt, hanem mint Úr és Üdvözítő előtt. Mit ünnepelnek ma az emberek karácsonykor? Esznek, isznak, szórakoznak, önmagukat ünneplik. Jézusnak az ünneplésben nincs helye.

A napkeleti bölcsek kiolvasták az ég jeleiből, hogy király született Izráelben, és elmentek, hogy tisztességet tegyenek neki.

Heródestől kérdezték, hol van a zsidók királya, aki megszületett (Mt 2,2). Heródes nem tudta, és megkérdezte a főpapoktól és az írástudóktól, akik megmondták, hogy az írás szerint Betlehemben kell megszületnie. A bölcsek a csillag vezetésével megtalálták, leborulva imádták Őt, és fejedelmi ajándékokat adtak neki. Mit tettek az övéi? Heródes parancsára minden két év alatti fiúgyermeket megöltek Betlehemben és környékén, hogy biztosan elpusztítsák Őt, de tervük nem sikerült.

Immánuel nem csak karácsonyra szóló igazság, hanem egész életünkre. Ő megígérte: „ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). Még ennél is biztatóbb ígéret: „íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,20). Csak úgy lehet velünk, ha befogadjuk Őt. Ő kész bejönni a szívünkbe, az életünkbe, nem vendéggént, hanem állandó lakó szeretne ott lenni.

Tanítványainak ezt mondta: „Ha valaki szeret engem, az megtartja az én ígéretet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála.” (Jn 14,23). Kinek van szállása szívünkben, életünkben? Ez nagyon fontos kérdés, amit meg kell válaszolnunk önmagunknak.

Jézus senkihez nem tör be erőszakkal, de kopog, és szelíden bebocsátást kér. Ezt üzeni a laodiceai gyülekezetnek, és ma is minden embernek: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jel 3,20)

Legyen ilyen boldog karácsonyi és minden napi vacsoránk!

Varga Lajos

Egyszer élünk, de akkor örökké.

Lackfi János

Emlékezzetek Lót feleségére!

Mostanában sokat foglalkoztat az a kérdés, meddig túri Isten azt a sok bűnt és gonoszságot, ami a világunkat jellemzi. Ezzel kapcsolatban Sodoma és Gomora története jutott az eszembe.

Jézus sokat beszélt a végidőkről. A tanítványok sokszor kérdezték Jézust, hogy milyen jelei lesznek az Ő eljövetelének. Veszedelem, nehézségek, háborúk, éhség, nyomorúság, stb. Közbevetőlegesen Jézus csak egy három szóból álló mondatot mond: „EMLÉKEZZETEK LÓT FELESÉGÉRE!” Csak ez a három szó.

A magyarban a legrövidebb mondat két szóból kell, hogy álljon ahhoz, hogy mondatnak lehessen nevezni. Semmi utalás, semmi konkrét dolog, csak ennyi: Emlékezzetek Lót feleségére!

Más esetben Nóét említi: „amint Nóé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is: ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek” (Lk 17,26-27). Mi a lényeg? NEM VETTEK ÉSZRE SEMMIT.

Lót története visszavezet minket az Ábrahámi időkhöz. Isten közölte Ábrahámmal, hogy elpusztítja Sodoma és Gomora városát. Hosszú időn keresztül nem is tudtuk, hol lehettek ezek a városok. De ma már tudjuk, hogy a Holt-tenger alatt találták meg iszapba és sóba beágyazódva néhány utcáját.

Ábrahám egyezkedik Istennel: De Uram, ha 50 igazat találsz, akkor is elpusztítod? (1Móz 18.) Ebben az alkudozásban benne van az ókori közel-kelet kultúrája. Az ókori emberek a piacon élték le az életük nagy részét, itt élték meg a szociális életüket. Ábrahám kisgyermekkorában nagyon sokat volt a piacon. Apja, Táré bálványokat készített, és azokat árulta a piacokon. Ábrahám még nem tudott beszélni, de már látta a kavalkádot, ő ott nőtt fel (nyilván a piac a mai viszonyok között mást jelent, ennek a szónak van valami negatív, pejoratív kicsengése). Szóval, Ábrahám tovább alkudozik: de Uram, ha 45 igazat találsz...

40... 30... 20... 10... Ábrahám elér ahhoz a határhoz, amit tudja, hogy nem lehet átlépni. Az arab piacokon semmivel nem lehet jobban megsérteni egy eladót, mint amikor valaki nem alkudik annak az árából, amit venni akar. ALKUDNI KÖTELEZŐ! Ábrahám elmegy 50 egységről 10 egységre. Isten azt mondta, jól van Ábrahám, ha találok 10 igazat, nem pusztítom el a várost.

Tudjátok, azon gondolkodtam, ha Ábrahám Budapesten élne, és ez a történet ma hangzana el itt! Vajon mi lenne ebből a városból? Van csak 10 igaz ember is? Vajon, ha csak a kerületünkre vonatkozna a 10 igaz ember? Vagy csak a gyülekezetünkre! Volna-e 10 igaz ember? Mi lenne a válasz? Vajon mit mondana az Úr?

Amikor Ábrahámnak nincs több mentő ötlete, akkor a Mindenható kegyelme megjelenik az életében. Nem csak Ábrahám menekül meg, hanem Lót is.

Elérkezik az ítélet napja. Sodoma és Gomora városában azért Lót valaki volt. Külön tanulmányt lehetne folytatni arról, hogy Lót merre járt, mit csinált, hogyan szaporodott a nyája, stb. Egyet tudunk: Isten meg akarja menteni Lótot. Lót olyan ember, aki mindig jól helyezkedik, mindig mindenkihez van szava, és valahogy mindig talpra esik. Az Úr megmondja Ábrahámnak, Ábrahám pedig Lótnak, sőt az Úr is megmondja Lótnak az ítéletét. Lót hazamegy, és megmondja feleségének, lányainak, vejeinek, hogy ma éjjel ki kell költözni a városból.

A lányok: Na, de apa miért? Mert a város el fog pusztulni. Na de apa! Holnap lesz piac, a szolgák is felkészültek. Na de apa... És hová akarsz menni? Hát azt még nem tudom, de el kell hagyni a várost.

1Móz 19,14-ben azt olvassuk, hogy Lót vői úgy tettek, mintha Lót tréfálna. El tudom képzelni, hogy odamentek hozzá, és azt mondták: Kedves papa, bizonyára nagyon meleg volt ma, erősen sütött a nap, biztos megártott neked, pihenj le, majd jobban leszel.

Lót és családja elindultak? Nem! Isten

angyalokat küld, megfogja a kezüket, és kivezeti őket a városból. (Érdekesség, hogy a vők nem hagyták el a várost, így nem is élték túl a csapást.) Mikor hajnalodott, a városon kívülre értek, és az egyik angyal azt mondta nekik, menjetek oda fel a hegyre, de **HÁTRA NE NÉZZENEK!** Senki nem szól semmit, csak Lót. Ó, Uram, köszönöm, hogy kegyelmet találtam a szemedben, és megmentetted a családomat, nagyon köszönöm, csak ne a hegyre kelljen menni. Figyeljük meg, kiköveteli magának, hogy egy kisvárosban menjenek. **MINDIG TALPRAESIK.**

Érdekes, hogy ebben a történetben hányszor enged az Úr, de egyben nem enged! **HÁTRA NE NÉZZENEK!**

És mikor elhagyták a várost, valami különleges jelenet lehetett. Egyszerűen tűz esett a városra, egyszerre minden elpusztult. Ahogy mennek, egyszerre csak Lót felesége hátratekint. Mi volt ebben a visszatekintésben? Valami sajnálkozás, a múlt túlértékelése. Az én férjem volt a város bírója. Amikor mentem a piacra mindenki előre köszönt, bizony én valaki voltam, mi lesz most velem?

„Valaki az eke szervára tesz a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.” (Lk 9,62)

Az a nagy kérdés, hogy ez a történet mondanivalójával közel kerülhet-e az életünkhöz? Azt hiszem nagyon is! Az Úr üzenete hozzánk ma az, hogy **EMLÉKEZZETEK LÓT FELESÉGÉRE!**

Farkas Zoltán

Zsidó ünnep - Hanuka

Hanuka ünnepe kisleév hó 25-én kezdődik (idén dec. 2-án este), és nyolc napig tart. Annak a győzelemnek állít emléket, amelyet a Makkabeusok három évig tartó szabadságharc után arattak az Izráelt elfoglaló szíriai görögök fölött, és legyőzték a görögök hellenista zsidó támogatóit is, akik változtatásokat akartak bevezetni a zsidó

vallásgyakorlatban. A harc i.e. 165-ben a jeruzsálemi (második) templom visszafoglalásával ért véget. A győzelemmel helyreállt Izráel szuverenitása is.

A hanuka szó azt jelenti: felavatás, és arra utal, hogy újra Isten oltalmába ajánlották a templomot, amelyet a pogány bálványok és praktikák beszennyeztek. A következő évben ünneppé tették ezeket a napokat, hogy hálát mondjanak Istennek. A gyertyák gyújtása miatt ez a "fény ünnepe", örömnep.

A hanukai gyertyatartó valójában nem nyolc-, hanem kilencágú, mert van egy plusz láng, egy segédgyertya, amivel meggyújtják az összes többit. Már az ókorban kialakult az a szokás, hogy az első este egy gyertyát gyújtanak, a második nap kettőt, és minden este eggyel többet, míg a nyolcadik napon az összes láng nem ég. Növelik a fényt!

A hanuka eredendően nem vallási ünnep, nem a Tórában gyökerezik, hanem egy szabadságharc, egy katonai esemény sikerének, a szellemi függetlenség kivívásának, illetve az ide kapcsolódó csodának állít emléket. Ez a csoda pedig részben a zsidóság viszontagságos körülmények közötti fennmaradását jelképezi.

Fontos kelléke volt a Szentélynek a hétágú gyertyatartó, a menóra, amihez különleges, szent olajra volt szükség. Ilyen azonban már nem volt, mert a hódítók mindent megszenteltetnek. Összesen annyi szent olajat találtak, amennyi egy napra lett volna elegendő, hogy égjen. Ezt meggyújtották, és csodálatos módon nemcsak egy, hanem nyolc napig égett. Ennyi idő alatt pedig tudtak megfelelő módon szent olajat készíteni. Ezért két csodára emlékeznek hanuka ünnepén. Emlékeznek egyrészt arra a csodára, hogy a zsidók maroknyi kis serege hogyan győzte le a nagy szír birodalmat, hogyan győzedelmeskedett az igazság és a vallásszabadság az elnyomatással szemben. Egyúttal emlékeznek arra a csodára is, hogy az egy korsó olaj nyolc napig égett. Ebből ered az is, hogy az

ünnap egyik legfőbb kelléke a nyolcágú gyertyatartó, amelyben mindennap egy újabb gyertyát vagy olajmécses, egy újabb lángot meggyújtanak. Sötétedés után kell meggyújtani a gyertyákat úgy, hogy mindenki lássa a fényt – és azt, hogy a fény hogyan győzedelmeskedik a sötétség felett. Azt, hogy egészen kis fény is milyen nagy sötétséget tud legyőzni – ami az ünnap jelentőségét is kifejezi. Ez a fény minden ember életében jelképezi a csodát, aminek nagyon nagy jelentősége van abban a sötétségben, amit sokszor megélünk.

Az utóbbi néhány évtizedben a világ nagyon sok városában továbbvitték a fény felmutatását, és köztereken kezdték hirdetni a csodát: központi nagy gyertyagyújtásokat szoktak szervezni. Budapesten a Nyugati téren megrendezik a nagy hanukai gyertyagyújtást. De emellett sok más program is van, hiszen például minden főtéren ki szokták tenni a gyertyatartókat – amelyek igazából már nem is gyertyatartók, hanem 3-4 méter magas mécsesek. Most már Magyarországon is ez a legismertebb zsidó ünnap. Mindenki tud róla, hiszen a hanuka nagyjából egybeesik az adventtel, tehát egyébként is ünnepi időszakban van. Ha pedig valaki elhalad a Nyugati téren, nem tudja nem észrevenni a gyertyagyújtási ünnepséget, ahol a finom, olajban sült fánk mellett minden este több száz ember önfeláldozóan táncol.

Egy rabbi szerint sok fajta csoda létezik. A hagyományos értelemben vett csodák azok, amelyeknél Isten megtöri a természetet és kettéválasztja a tengert vagy vérré változtatja a Nílus vizét. Ezek a csodák igen ritkák. Sőt ha alaposabban elolvassuk a Bibliát, akkor be kell ismernünk, hogy ilyen csodák majdnem, hogy csak egyszer történtek a világtörténelemben, a zsidó nép egyiptomi kivonulásának idején.

Van azonban egy másik fajta csoda is. Ezek azok a fajta csodák, amelyekre például purim vagy hanuka ünnepein emlékeznek a zsidók. Olyan csodák ezek, ahol habár biztosan hiszik az isteni közbenjárást, mégsem

valami, a természetet megtöri csodáról beszélnek. Igaz, csoda az például, hogy a Makkabeusok kis serege legyőzte a görögöket, de mégsem olyan csoda ez, mintha a tenger kettévált volna, és elnyelte volna őket. Nagy csoda, hogy egy egy napra elegendő olaj nyolc napig égett, de mégsem olyan természetfölötti dolog ez, mintha mondjuk olaj nélkül égett volna nyolc napig a lámpás. Olyan csodák ezek, amelyeknél Isten a természetet nem megtörve, hanem annak a „köntösébe burkolózva” teszi a csodát. Amikor hanukakor ezekre a „csodákra” emlékeznek, akkor bizony le kell vonnunk a tanulságot: a mi életünk is tele van ilyen csodákkal. Nap mint nap átélünk csodákat. Ki kell csupán nyitnunk a szemünket, és fel kell ismernünk a csodát.

Forrás: zsidó.com; izraeli-hirlevel.blogspot.com

A várta

Fölégettem az összes hidakat,
Egyedül állok örök ég alatt.
Nem kell a kincs és nincs már szerelem,
Csak a magány s szegénység van velem.
Nem lázadok már és nem álmodom
És nem sírok a földi romokon.
Meghaltam sokszor és nem élek én.
De mindenkinek bánata enyém.
Jövő minden reményét ringatom,
Mint a vihart és fészket a falomb.
Így állok örök békecsókba már
S az Istent várom, aki földre száll.

Juhász Gyula

Minden bajom abból származik, hogy nem hiszem el, Isten szerelmes belém. Meg abból, hogy nem hiszem el, Isten a többiekbe is szerelmes, mindenkibe, egyenként. Ezért nem tudok Isten szerelmes tekintetével nézni se magamra, se másokra. Ezért folyton belekötök mindenbe és mindenkibe.

Lackfi János

Elöljárószó

Új szívet adj

Jó néhány évvel ezelőtt egy éjszaka hajnali két óra tájban arra ébredtem, hogy a szívem hevesen dobog, és majd kiugrik a helyéből. A pulzusomat tapintva, meglepődve tapasztaltam, hogy néha kimarad a ritmus, ami egyébként fájdalmat nem okozott, csak kellemetlen volt, és egyébként is csak pár órán át tartott. Ez félévente néhányszor fordult elő, általában éjszaka, de reggelre mindig elmúlt. Hiába mentem a háziorvoshoz, hogy megvizsgáljon és készítsen egy EKG- felvételt, mire orvoshoz kerültem, a műszer már semmit sem mutatott ki. A doktornő elküldött egy kardiológushoz, aki további vizsgálatokat rendelt el, de nem találtak rendellenességet. Kaptam egy műszert, ami két héten keresztül nálam volt, és napi szinten készített EKG-t, melyet telefonon keresztül kellett elküldenem az orvosomnak kiértékelésre. Természetesen ez idő alatt nem volt „esemény”. A szívem rendeltetésszerűen működött. Az eredményeimet látva az orvos azt tanácsolta, hogy legközelebb bármikor érzem a ritmuszavart, azonnal menjek el a legközelebbi rendelőintézetbe vagy kórházba, és kérjek egy EKG vizsgálatot. Az orvos kérésének eleget téve a következő alkalommal azon nyomban autóba ültünk, és a Dél-pesti kórház felé vettük az irányt. Ekkor sikerült először műszerek által is bizonyítani, hogy nem csak a képzeletem játszott velem. Olyan jól sikerült a bizonyítás, hogy egy egész napig ki sem engedtek a kórházból. Különféle gyógyszereket kaptam, hogy beállítsák a szívritmusomat. Az orvosok közölték, hogy ezt a betegséget pitvarfibrillációnak nevezik, magyarul szívritmuszavarnak. Hosszú évekig szedtem a gyógyszereket szorgalmasan, és ez elegendőnek is bizonyult, de egy idő után erősebbek és gyakoribbak lettek a tüneteim, már nap közben is egyre gyakrabban kalapált rendhagyóan a szívem. Az orvosok egy

beavatkozást javasoltak, mivel a gyógyszer már nem segített. Beavattak a műtét részleteibe, és a pontos folyamatot is elmondták. Ennek ellenére nem segített abban, hogy meghozzák a kedvem ehhez a művelethez, de tudtam, hogy más megoldás nincsen, csak így tudnak segíteni. És mivel rutineljárásról van szó, és az orvosom azt mondta viccesen, hogy ezt már a kórház portása is el tudja végezni, tudtam, hogy túl kell esnem rajta. Idén szeptember 25-én került sor a beavatkozásra, és Istennek hála, minden rendben volt. A műtét óta jól vagyok, sőt a gyógyszereknek már csak egy részét kell szednem, de már azt sem sokáig.

Ezek az események néhány gondolatot ébresztettek bennem. Amikor szívünkkel valami gond van lelki értelemben, ha nem dobog már olyan hevesen, mint az első szeretet idején, talán nem „lángol” már annyira, és néha ki is marad a ritmus, akkor nem lenne tanácsos az Orvosok Orvosához fordulni? Amikor a szívpitvarról esett szó, egy gyermekének jutott eszembe: „Kis szívem kis szoba, szemetes a sarka.” Jöhet Valaki, aki rendet rak, és kitakarítja az oda nem való dolgokat.

Kedves Barátom, Testvérem, nem érzed a zavart a szívedben? „Tisztítsd meg szíved, Jeruzsálem népe..., hogy ki ne pusztulj” - mondja egy énekünk.

Hívjuk segítségül Jézus Krisztust, a Királyt, hogy szennyesen ne hagyja szívünket, és hogy együtt énekelhessük: „Új szívet adj, Uram, énnekem!”

Simon Gedeon

Apropó – 5 kérdéssel generációról generációra

Fogadják szeretettel a testvérek aktuális „Apropó” rovatunkat, hogy ezáltal is jobban megismerjük egymást, egy-egy beszélgetés írásos változatán keresztül. A rovat működése szerint az előző interjúalanyunk továbbadja a „labdát” egy következő

testvérek. Ennek jegyében ezúttal **Szomor Anikóval** beszélgettem, amelynek a kivonatát a Szeretet lap olvasói is megismerhetik.

1. Azt hallottam, hogy vannak idősebb testvérek, akik kíváncsiak Rád: karvezetőként messziről látnak, de személyesen nem ismernek még. Hogy alakult így, hogy becsatlakoztál a karvezetés szolgálatába?

Szükség volt további karvezetőre a szolgálat megosztása miatt. Azt kérdezed, hogy mi lehet a felkérésem szakmai alapja? Elvégeztem a Baptista Teológián a kántor szakot, kilenc évig minden nyáron két héten át karvezetést tanultam az egyházzenei tanfolyamon, előtte pedig a konzervatóriumban ugyancsak elkezdtem karvezetést tanulni.

2. Anca, menjünk még egy lépéssel vissza az időben: úgy tudom, gyulai vagy – hogy kerültél Budapestre?

Vonzott a nagyváros, bár semmiféle kötődésem nem volt Budapesthez. Az előző évben Újpesten voltam egyházzenei tanfolyamon, kialakult egyfajta kapcsolat az újpesti gyülekezettel (és interjúalanyom mesél a kezdeti budapesti időszakáról...). Aztán egy testvéri házaspár mondta, miután ők elkezdtek Pesterzsébetre járni, hogy ajánlják nekem mint konzervatív gyülekezetet jó kórossal, amely lehet, hogy tetszene nekem. Itt jártam néhányszor, tetszett Katona testvér igehirdetése és sok minden, így úgy döntöttem, csatlakozom. 1-2 hónap múlva az énekkarba is felültem.

3. A másik hír, amit az egész gyülekezet tud Veled kapcsolatban, egészen aktuális: Veled örülsz, és gratulálok az eljegyzésedhez! Hogy alakult ez így?

Gerstenbrand Mátéval a gyülekezetből ismertük egymást. Idén nyáron a levelezésünk úgy alakult, hogy találkoztunk, és mind a ketten szimpatikusak voltunk egymásnak. Mindketten baptista családba születtünk, a legfontosabb számunkra az Istenfélő értékrend. Emellett stílusban és gondolkodásban hasonlóak vagyunk, és házasságban gondolkodunk. Így alakult,

hogy közelebb kerültünk egymáshoz.

4. Melyik az az igevers, ami mostanában a leginkább megszólít Téged?

A kedvenc igeverszem ez: „... íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,20b). Szerintem a leglényegesebb, hogy az Úr Jézus kijelenti, hogy minden nap velünk van, nem hagy minket cserben. Minden problémánkat és minden örömről tudja, szeret minket, és gondunkat viseli.

5. Egy karvezetőnél nem hagyhatom ki ezt a kérdést: melyik a kedvenc éneked?

A gyűjteményből a „Te vagy lelkem megmentője” éneket választom, mert nagyon szeretem az „a cappella” és a nagyon egyszerű énekeket. Ez dallamos, és a második versszakban a „Te adsz nékem békességet” szól az ember lelkéhez és szívéhez. Sokszor szerintem egy egyszerű és csendesebb énekben az Isten közelségét jobban megérezzük, mint egy monumentális énekben.

A szokásos utóirat a részemről: a rovat elolvasása után van lehetőségünk arra, hogy imádkozzunk aktuális interjúalanyunkért, megszólítsuk, kérdéssel vagy kedves hozzászólással, bátorítással megkeressük ☺

Palotai Krisztina

Könyvajánló

Cseri Kálmán Sorsfordító imádságok című könyve a „nagy imádkozók” példáját tárja elénk. Az ösatyáktól indulva elvezet az első gyülekezetig, majd az egyháztörténet gazdag tárházából vett példákkal bizonyítja, hogy az imádkozó ember olyan „csatorna” Isten számára, akin keresztül isteni áldás áradhat a világba.

A szerző a „nagy imádkozók” közös ismertetőjegyét abban látja, hogy mindig nagy bizalommal fordultak Istenhez, azzal a szilárd meggyőződéssel, hogy a legmegfelelőbb személyhez folyamodnak, aki erős és mindenható úr, ugyanakkor gyermekeivel

törődő Atya, következképpen szíven viseli sorsukat, küzdelmeiket, gondjaikat, vágyaikat és gondolataikat. „Az imádság nem mechanikusan működik, mint egy kávéautomata, hanem organikusan, mint egy meghitt, összeszokott kapcsolat; egy jó házassághoz hasonlóan, amelyben a felek már félszavakból vagy szavak nélkül is értik egymást.”

A szerző nem receptet kínál arra, hogy hol, mikor és hogyan helyes imádkozni, hanem életbe, élethelyzetbe nyújt bepillantást. Hús-vér emberek vonulnak fel előttünk, akik imádságban kitárulkoznak Isten előtt, más szóval lemeztelenednek, sebezhetővé válnak, és napvilágra kerül saját „egygyűségük”, az, hogy „van egy szívügyük”. Istent olyan hatalmasnak látják, mint amilyen valóban, mint aki tud segíteni ezeken az embereken, éppen ezért látják értelmét az imádkozásnak, és tudnak kitartóan, odaadóan könyörögni. Isten pedig képesekké teszi őket arra, hogy személyes adottságaikat meghaladva, a megszokott mértéken felül teljesítsenek. Ez azonban nem az ő produktumuk, hanem Isten munkája.

Az imádság meghívás, a Teremtő által felkínált lehetőség számunkra, teremtményei számára. Ajándék tehát, akárcsak mindaz az áldás, ami ennek nyomán az életünkbe, illetve a világba árad.

Imatéma

A földkerekség egyik legsúlyosabb természeti csapása, fékezhetetlen tűz pusztított novemberben az amerikai nyugati part mentén. 200 napon túli szárazságot követett a tűzvész, és szinte 50 megyében föllépett. A tűzvész száz kilométeres sebességgel zúdult a területre, ahol tízezrek váltak hajléktalanokká, és a gépkocsival menekülők között sokan a lángtenger forró levegőjében égtek el.

A hazánkban ismert orvos, a közel száz évet élt evangélista fia, *Franklin Graham* személyes ismerősünk a gyülekezetekben,

sürgős és azonnali imatémaként jelölte meg a drámai eseményt, és közvetlen levélben kérte imádságos támogatásunkat. Az imádság hatalmas erő, ebben hiszünk. Akik az ószövetségi szóhasználat alapján önként vállalják, könyörögjenek Isten irgalmaért az érintett területen élőkre.

Franklin Graham levele e néhány sort többszörösen meghaladja, de bizonyára ennyi is elég, hogy aki tapasztalta az imádság erejét, elfogadja a felhívását, és könyörögjön Isten irgalmaért.

Programtervezet

Dec. 8. de. Karácsonyi gyerekfoglalkozás
Dec. 9. du. Lajtha Fúvószenekar koncertje
Dec. 23. 15:00 Szépkorúak karácsonya
Dec. 30. du. nincs Istentisztelet!
Dec. 31. 18:00 Óévbúcsúztató

Következő lapzárta: december 27.

Állandó alkalmaink, kapcsolat

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órától

Kiscsoportos bibliatanulmányozás (MKBK):
vasárnap 9 órától

Bibliaóra: csütörtök 18:30

Ifjúsági bibliaóra: péntek 18:00

Úrvacsora: a hónap első vasárnapján délelőtt

Baba-mama kör: kéthetente szerdán 17 és 19 óra között (időpontok a hirdetőtáblán)

Sakk szakkör: a hónap első vasárnapját követő hétfő 17:00

Imaház címe: Bp. XX. ker., Ady Endre u. 58.

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Tel: 06-20-449-0458

Gondnok: **Horváthné Császár Márta**

Tel: 284-4604

Gyülekezeti bankszámla: 11720001-20185927

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Simon Lídia simonlidia72@gmail.com

Technikai munkatárs: Gál Tamás

Gyülekezet honlapja: www.pbgy.hu